

Asia C-540/09

Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

vastaan

Skatteverket

(Regeringsrättenin esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Ennakkoratkaisupyyntö – Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohta – Vapautukset – Luottolaitoksen pääomamarkkinoilla osakkeita liikkeelle laskeville yhtiöille provisiota vastaan antama merkintätakuu (underwriting guarantee) – Arvopapereita koskevat liiketoimet

Tuomion tiivistelmä

Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtoverot – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Kuudennessa direktiivissä säädetyt vapautukset – 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdassa tarkoitetut arvopapereita koskevat liiketoimet

(Neuvoston direktiivin 77/388, 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohta)

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä säädetty vapautus arvonlisäverosta kattaa palvelut, joita luottolaitos tarjoaa merkintätakuun muodossa vastiketta vastaan yhtiölle, joka aikoo toteuttaa osakeannin, kun takuu merkitsee luottolaitoksen sitoutumista hankkimaan itselleen ne osakkeet, joita mahdollisesti ei merkitä osakkeiden merkinnälle asetetussa määräajassa.

(ks. 38 kohta ja tuomiolauselman)

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

10 päivänä maaliskuuta 2011 (*)

Ennakkoratkaisupyyntö – Kuudes arvonlisäverodirektiivi – 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohta – Vapautukset – Luottolaitoksen pääomamarkkinoilla osakkeita liikkeelle laskeville yhtiöille provisiota vastaan antama merkintätakuu (underwriting guarantee) – Arvopapereita koskevat liiketoimet

Asiassa C-540/09,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Regeringsrätten

(Ruotsi) on esittänyt 10.12.2009 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 21.12.2009, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp

vastaan

Skatteverket,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-C. Bonichot sekä tuomarit K. Schiemann, C. Toader (esittelevä tuomari), A. Prechal ja E. Jarašiūnas,

julkisasiamies: N. Jääskinen,

kirjaaja: hallintovirkamies C. Strömholm,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 10.11.2010 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp, edustajanaan skattejurist J. Hefner,
- Skatteverket, asiamiehenään M. Loeb,
- Ruotsin hallitus, asiamiehenään A. Falk,
- Irlanti, asiamiehenään D. O'Hagan, avustajanaan A. Aston, SC,
- Euroopan komissio, asiamiehinään D. Triantafyllou ja J. Enegren,

kuultuaan julkisasiamiehen 16.12.2010 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1; jäljempänä kuudes direktiivi) 13 artiklan B kohdan a alakohdan sekä d alakohdan 1, 2 ja 5 alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Skandinaviska Enskilda Banken AB Momsgrupp (jäljempänä SEB) ja Skatteverket (Ruotsin veroviranomainen) ja joka koskee sitä, miten merkintätakuupalvelut ("underwriting guarantee") on luokiteltava arvonlisäverovapautuksen kannalta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Kuudennen direktiivin 2 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Arvonlisäveroa on kannettava:

1. verovelvollisen tässä ominaisuudessaan maan alueella suorittamasta vastikkeellisesta tavaroiden luovutuksesta ja palvelujen suorituksesta;

— —”

- 4 Kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden on vapautettava verosta jäljempänä luetellut liiketoimet edellytyksillä, joita ne asettavat vapautusten oikeaksi ja selkeäksi soveltamiseksi sekä veropetosten, veron kiertämisen ja muiden väärinkäytösten estämiseksi, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista:

- a) vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnot, mukaan lukien näihin liiketoimiin liittyvät vakuutuksenvälittäjän ja vakuutusasiamiehen palvelujen suoritukset;

— —

- d) seuraavat liiketoimet:

1. luottojen myöntäminen ja välitys sekä luotonantajan harjoittama luoton [hallinnointi];
2. luottotakuun[, takauksen] tai muun vakuuden välitys ja [antaminen] sekä luotonantajan harjoittama [vakuuksien hallinnointi];

— —

5. liiketoimet, mukaan lukien välitys mutta lukuun ottamatta [hallinnointia] ja tallessapitoa, jotka koskevat osakkeita, yhtiö- ja yhteenliittymäosuuksia, obligaatioita ja muita arvopapereita, ei kuitenkaan

— tavaroiden hallintaan oikeuttavia asiakirjoja;

— 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja oikeuksia ja arvopapereita;

— —”

Kansallinen lainsäädäntö

- 5 Ruotsissa 30.3.1994 annetun arvonlisäverolain (1994:200) (mervärdesskattelagen (1994:200)) 1 luvun 1 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Tämän lain mukaan valtiolle maksetaan arvonlisäveroa

1. maassa ammattimaisesti harjoitetusta veronalaisesta tavaroiden ja palvelujen myynnistä

— —”

- 6 Arvonlisäverolain 3 luvun 9 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Pankki- ja rahoituspalvelujen myynti sekä arvopaperikaupan liiketoimet tai vastaavat toimet on vapautettu verosta.

Pankki- ja rahoituspalvelut eivät kata notaaritoimintaa, laskujen perintäpalveluita ja factoring-

toiminnan hallinnollisia palveluja tai säilytyspaikkojen vuokraamista.

'Arvopaperikaupalla' tarkoitetaan

1. osakkeiden, muiden yhtiöosuuksien ja saatavien kauppaa sekä välitystä riippumatta siitä, perustuuko tämä arvopapereihin vai ei, ja

2. sijoitusrahastoista annetussa laissa (2004:46) tarkoitettua sijoitusrahastojen hallinnointia.”

7 Arvonlisäverolain 3 luvun 10 §:ssä säädetään seuraavaa:

”Vakuutus- ja jälleenvakuutuspalvelujen myynti, mukaan lukien vakuutuksenvälittäjän tai muiden vakuutusasiamiesten tarjoamat vakuutuksia tai jälleenvakuutuksia koskevat palvelut, on vapautettu verosta.”

Pääasian tosiseikat ja ennakkoratkaisukysymys

8 SEB on ruotsalainen luottomarkkinayritys, joka on arvonlisäverovelvollisuusryhmän (”mervärdesskattegrupp”) edustaja. SEB tarjoaa myös yritysrahoituspalveluja rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskun yhteydessä.

9 Vuoden 2002 aikana SEB antoi erään toisen samaan arvonlisäverovelvollisuusryhmään kuuluvan yhtiön kanssa kolmannelle yhtiölle merkintätakuuta, joiden sisältönä oli se, että verovelvollisuusryhmän jäsenet sitoutuivat hankkimaan itselleen ne kyseisen yhtiön osakkeet, joita ei ollut merkitty osakkeiden merkinnälle asetetussa määrääjassa (jäljempänä merkintätakuu). Korvauksena merkintätakuun antamisesta verovelvollisuusryhmän jäsenille maksettiin provisio.

10 Verovelvollisuusryhmä katsoi merkintätakuiden antamisen kuuluvan arvonlisäverovapautuksen piiriin, eikä se siksi veloittanut eikä tilittänyt arvonlisäveroa näiden provisioiden maksun osalta.

11 Vuoden 2005 aikana tehdyn verotarkastuksen jälkeen Skatteverket totesi, ettei merkintätakuiden antaminen ollut arvonlisäverosta vapautettu liiketoimi, ja velvoitti 30.12.2005 verovelvollisuusryhmän maksamaan lisää arvonlisäveroa lokakuuta 2002 koskevalta verokaudelta.

12 SEB valitti päätöksestä länsrätten i Stockholms läniin (Tukholman läänin hallintotuomioistuim), joka hylkäsi valituksen.

13 Verovelvollisuusryhmä valitti tästä hylkäävästä tuomiosta Kammarrätten i Stockholmiin (Tukholman toisen oikeusasteen hallintotuomioistuim). Jälkimmäisen hylättyä valituksen SEB haki muutosta Regeringsrättenissä (ylimmän oikeusasteen hallintotuomioistuim) ja väitti, että kyseessä olevaa merkintätakuuta voidaan verrata muihin rahoitusalaalla tarjottaviin palveluihin, joista ei voida periä arvonlisäveroa; tällaisia ovat esimerkiksi arvopapereita koskevat liiketoimet, vakuutukset, luotonanto, takuut tai myyntioptiot.

14 Tässä yhteydessä Regeringsrätten täsmentää ensin, että ruotsalaisten tuomioistuinten oikeuskäytännön mukaan merkintätakuiden antaminen ei ole kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdassa (arvopapereita koskevat liiketoimet) tarkoitettu verosta vapautettu liiketoimi.

15 Regeringsrätten toteaa kuitenkin, että useiden jäsenvaltioiden kansalliset lainsäädännöt eroavat toisistaan tarkasteltaessa kuudennen direktiivin kyseisessä säännöksessä tarkoitetun verovapautuksen soveltamista merkintätakuisiin. Esimerkiksi Irlannissa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa tällaiset palvelut on nimenomaisesti vapautettu arvonnlisäverosta.

16 Lisäksi Regeringsrätten väittää, ettei unionin tuomioistuim ole kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan a alakohdassa tai d alakohdan 1, 2 ja 5 alakohdassa säädettyjen verovapauksien tulkintaa koskevassa oikeuskäytännössään antanut selvää vastausta siihen, voidaanko jotakin näistä verovapauksista soveltaa palveluihin, jotka koostuvat merkintätakuiden antamisesta.

17 Tässä tilanteessa Regeringsrätten päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko [kuudennen arvonnlisäverodirektiivin] 13 artiklan B kohtaa tulkittava siten, että siinä mainitut verovapautukset koskevat myös sellaisia palveluja (underwriting), joiden sisältönä on se, että luottomarkkinayritys korvausta vastaan antaa takuusitoumuksen yhtiölle, joka aikoo toteuttaa osakeannin, kun takuu merkitsee luottomarkkinayrityksen sitoutumista hankkimaan itselleen ne osakkeet, joita mahdollisesti ei merkitä merkinnälle asetetussa määräajassa?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

Alustavia huomautuksia

18 Ennen kuin analysoidaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen merkintätakuun mahdollisen verovapautuksen oikeudellista perustaa on tarkennettava, että merkintätakuu kuuluu kuudennen direktiivin soveltamisalaan, koska se muodostaa kyseisen direktiivin 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetun vastikkeellisen palvelujen suorituksen, kun otetaan huomioon se, että liikkeellelaskijan ja takuunantajan välillä on oikeussuhde ja että provisio, jonka viimeksi mainittu saa liikkeellelaskijalta, on todellinen vastasuoritus takuunantajan tälle antamasta takuusta (ks. vastaavasti asia C-16/93, Tolsma, tuomio 3.3.1994, Kok., s. I-743, 14 kohta; asia C-172/96, First National Bank of Chicago, tuomio 14.7.1998, Kok., s. I-4387, 26 kohta ja asia C-270/09, MacDonald Resorts, tuomio 16.12.2010, 16 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

19 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan kuudennen direktiivin 13 artiklassa tarkoitetut vapautukset ovat unionin oikeuteen perustuvia itsenäisiä käsitteitä, joiden tarkoituksena on välttää eroavaisuudet arvonnlisäverojärjestelmän soveltamisessa eri jäsenvaltioissa (ks. mm. asia C-349/96, CPP, tuomio 25.2.1999, Kok., s. I-973, 15 kohta ja asia C-473/08, Eulitz, tuomio 28.1.2010, 25 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

20 Siitä, voidaanko tällaiseen merkintätakuuseen soveltaa jotakin kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan a alakohdassa tai d alakohdan 1, 2 ja 5 alakohdassa tarkoitettua arvonlisäverovapautusta, on todettava, että 13 artiklassa tarkoitettujen vapautusten kuvaamisessa käytettyjä ilmaisuja on tulkittava suppeasti, koska nämä vapautukset ovat poikkeus siitä yleisestä periaatteesta, jonka mukaan arvonlisäveroa kannetaan jokaisesta verovelvollisen toteuttamasta vastikkeellisesta palvelujen suorituksesta. Näiden ilmaisujen tulkinnan on kuitenkin erityisesti sovellettava yhteen niiden tavoitteiden kanssa, joihin kyseisillä vapautuksilla pyritään, ja siinä on noudatettava yhteiseen arvonlisäverojärjestelmään kuuluvaa verotuksen neutraalisuuden periaatetta. Tämä suppean tulkinnan sääntö ei näin ollen merkitse sitä, että 13 artiklassa tarkoitettujen vapautusten määrittämiseksi käytettyä sanamuotoa olisi tulkittava niin, että vapautukset menettäisivät tavoitellut vaikutuksensa (ks. em. asia Eulitz, tuomion 27 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 Lopuksi unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä todetaan niistä syistä, jotka ovat muodostaneet perustan kyseisessä 13 artiklan B kohdassa mainittujen liiketoimien arvonlisäverovapautusten käyttönotolle, että tällaisten verovapautusten tarkoituksena on poistaa vaikeudet, jotka liittyvät veron perusteen ja vähennettävän arvonlisäveron määrän määrittämiseen, sekä välttää kulutusluottojen kulujen kasvaminen (ks. asia C-455/05, Velvet & Steel Immobilien, tuomio 19.4.2007, Kok., s. I-3225, 24 kohta).

22 Näiden seikkojen perusteella esitettyyn kysymykseen on tarpeen vastata.

Kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdassa tarkoitettu verovapautus

23 Vaikka on mahdollista, että pääasiassa kyseessä oleva merkintätakuu voi kuulua useaan kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan a alakohdan tai d alakohdan 1, 2 ja 5 alakohdan nojalla arvonlisäverosta vapautettujen liiketoimien ryhmään, kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisumenettelyssä esitetyt huomautukset, kysymystä on ensin tutkittava kyseisen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdan säännöksen, joka koskee arvopapereita koskevia liiketoimia, kannalta.

Unionin tuomioistuimelle esitetyt huomautukset

24 SEB väittää, että pääasiassa kyseessä olevaa merkintätakuuta pidetään Ruotsissa itsenäisenä palveluna ja että se voidaan erottaa arvopapereiden liikkeeseenlaskua koskevasta kokonaispalvelusta. Lisäksi SEB toteaa, että nyt käsiteltävässä asiassa merkintätakuun ovat antaneet eri yksiköt kuin ne, jotka toteuttivat osakeannin.

25 Vaikka Ruotsin hallitus myöntää, että kyseinen merkintätakuupalvelu ei muodosta rahoituspalvelupaketin osaa ja että sitä olisi arvioitava erikseen arvonlisäverotuksen kannalta, sen mielestä kyseistä palvelua ei ole vapautettu arvonlisäverosta kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdan nojalla.

26 Tämän palvelun luokittelusta SEB – jonka näkemystä Euroopan komissio tukee – väittää, että kyseinen merkintätakuupalvelu muodostaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä määritellyn arvopapereita koskevan liiketoimen, koska sillä voidaan luoda, muuttaa tai lakkauttaa oikeuksia ja velvollisuuksia, joita osapuolilla on arvopapereiden perusteella, sekä muuttaa osapuolten välisiä oikeudellisia ja taloudellisia olosuhteita asiassa C-2/95, SDC, 5.6.1997 annetussa tuomiossa (Kok., s. I-3017, 72 ja 73 kohta) sekä asiassa C-235/00, CSC Financial Services, 13.12.2011 annetussa tuomiossa (Kok., s. I-10237, 33 kohta) tarkoitetulla tavalla.

27 Irlanti väittää, että Irlannissa merkintätakuun katsotaan olevan vain yksi osa arvopapereiden

liikkeellelaskuun liittyvää kokonaisvaltaista ja jakamatonta palvelua, joka käsittää muun muassa konsultointi- ja markkinointipalvelut. Tämä kokonaisvaltainen palvelu on vapautettu arvonlisäverosta Irlannissa, koska kyseessä on kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdan mukainen arvopapereita koskeva liiketoimi.

28 Skatteverketin mukaan merkintätakuun antaminen ei ole arvopapereita koskeva liiketoimi, koska merkintätakuu sinänsä ei luo, muuta tai lakkautta osakkeiden omistukseen perustuvia oikeuksia tai velvollisuuksia. Tällaisia oikeusvaikutuksia syntyy takuunantajan ja liikkeellelaskijan välille vain, jos muut sijoittajat eivät merkitse osakeantia kokonaisuudessaan ja jos takuunantaja joutuu merkitsemään jäljelle jääneet osakkeet. Vain tällaisessa tapauksessa vapautus arvonlisäverosta olisi mahdollinen. Jos sijoittajat sen sijaan merkitsevät osakeannin kokonaisuudessaan markkinoilla, mitkään osakkeiden omistukseen liittyvät oikeudet ja velvollisuudet eivät muutu eikä verovapautus siten ole mahdollinen.

Unionin tuomioistuimen vastaus

29 Kun otetaan huomioon SEB:n ja Ruotsin hallituksen – jotka ovat yksimielisiä asiasta – unionin tuomioistuimelle esittämät huomautukset, on heti aluksi todettava, että Ruotsissa kyseinen merkintätakuu voidaan sinänsä katsoa erilliseksi suoritukseksi, joka voidaan tarjota itsenäisesti, eikä muihin osakeannin yhteydessä tarjottuihin palveluihin liitännäiseksi suoritukseksi.

30 Esitettyyn kysymykseen vastaamiseksi on huomautettava, että oikeuskäytännössä on todettu kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohtaan perustuvan verovapautuksen soveltamisalasta, että osakkeita ja muita arvopapereita koskevat liiketoimet ovat arvopaperimarkkinoilla toteutettuja liiketoimia ja että arvopaperikauppaan kuuluu toimia, joilla muutetaan osapuolten oikeudellista ja taloudellista tilannetta (ks. em. asia SDC, tuomion 72 ja 73 kohta).

31 Toisaalta oikeuskäytännön mukaan kyseisen 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdan mukaisilla arvopapereita koskevilla liiketoimilla tarkoitetaan liiketoimia, joilla voidaan luoda, muuttaa tai lakkauttaa oikeuksia ja velvollisuuksia, joita osapuolilla on arvopapereiden perusteella (ks. em. asia CSC Financial Services, tuomion 33 kohta).

32 Edellä mainitussa asiassa CSC Financial Services vahvistetun arviointiperusteen eli osapuolten välisen oikeudellisen ja taloudellisen tilanteen muutoksen, jopa mahdollisen muutoksen, valossa on todettava, että nyt käsiteltävässä asiassa pääasiassa kyseessä olevan kaltainen merkintätakuu täyttää tässä oikeuskäytännössä asetetut edellytykset, kuten julkisasiamies on ratkaisuehdotuksensa 53 kohdassa huomauttanut.

33 Vaikka sijoittajat myöhemmin merkitsisivät osakeannin kokonaisuudessaan markkinoilla siten, ettei takuunantajan tarvitse enää ostaa merkitsemättä jääneitä osakkeita, pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen merkintätakuusopimuksen tekeminen itsessään voi luoda, muuttaa tai lakkauttaa osakkeiden omistukseen perustuvia oikeuksia, ja tällainen mahdollisuus itsessään riittää määrittelemään tällaisen merkintätakuun kyseisessä oikeuskäytännössä tarkoitetuksi arvopapereita koskevaksi liiketoimeksi.

34 Lisäksi Skatteverketin käsityksen mukaan luottolaitosta, joka on antanut takuun sellaisen osakeannin yhteydessä, jossa sijoittajat ovat merkinneet kokonaisuudessaan liikkeelle lasketut osakkeet markkinoilla, ei vapauteta arvonlisäverosta kyseisen liiketoimen osalta, koska osapuolten välillä ei toteudu osakkeiden siirtoa eivätkä osapuolten oikeudet ja velvollisuudet siten tosiasiasa muutu osakkeiden omistuksen osalta.

35 Jos toinen luottolaitos sitä vastoin antaisi samantyyppisen merkintätakuun sellaisen

osakeannin yhteydessä, joka ei johtaisi osakeannin kokonaismerkintään, ja joutuisi näin ollen ostamaan merkitsemättä jääneet osakkeet, tällainen liiketoimi, joka kuuluu – toisin kuin Skatteverket väittää – kuudennen direktiivin soveltamisalaan ja on itsenäinen osakeantiin nähden, vapautettaisiin arvonlisäverosta, koska tässä tapauksessa oikeudet ja velvollisuudet, joita osapuolilla on osakkeiden omistuksen perusteella, tosiasiaassa muuttuisivat.

36 Tässä tilanteessa on todettava, että kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdan tulkinnalla, jonka mukaan se, vapautetaanko merkintätakuupalvelu arvonlisäverosta vai ei, riippuu siitä, merkitäänkö liikkeelle lasketut osakkeet osittain vain kokonaan, loukattaisiin verotuksen neutraalisuuden periaatetta, johon muun muassa kyseisellä direktiivillä käyttöön otettu yhteinen arvonlisäverojärjestelmä perustuu ja joka estää sen, että samoja liiketoimia suorittavia taloudellisia toimijoita kohdeltaisiin eri tavoin arvonlisäveroa kannettaessa (ks. asia C-363/05, JP Morgan Fleming Claverhouse Investment Trust ja The Association of Investment Trust Companies, tuomio 28.6.2007, Kok., s. I-5517, 29 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Koska pääasiassa kyseessä olevan kaltainen merkintätakuu on vapautettu arvonlisäverosta kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohdassa tarkoitettuna arvopapereita koskevana liiketoimena, ei ole enää tarpeen pääasian ratkaisun eikä siten ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle annettavan vastauksen kannalta tutkia lisäksi tällaista takuuta kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan a alakohdan tai d alakohdan 1 ja 2 alakohdan kannalta.

38 Edellä esitetyn perusteella kysymykseen on vastattava, että kuudennen direktiivin 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä säädetty vapautus arvonlisäverosta kattaa palvelut, joita luottolaitos tarjoaa merkintätakuun muodossa vastiketta vastaan yhtiölle, joka aikoo toteuttaa osakeannin, kun takuu merkitsee luottolaitoksen sitoutumista hankkimaan itselleen ne osakkeet, joita mahdollisesti ei merkitä osakkeiden merkinnälle asetetussa määräajassa.

Oikeudenkäyntikulut

39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (neljäs jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY 13 artiklan B kohdan d alakohdan 5 alakohtaa on tulkittava siten, että kyseisessä säännöksessä säädetty vapautus arvonlisäverosta kattaa palvelut, joita luottolaitos tarjoaa merkintätakuun muodossa vastiketta vastaan yhtiölle, joka aikoo toteuttaa osakeannin, kun takuu merkitsee luottolaitoksen sitoutumista hankkimaan itselleen ne osakkeet, joita mahdollisesti ei merkitä osakkeiden merkinnälle asetetussa määräajassa.

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: ruotsi.